

॥ ६९ ॥ चक्षुःदिव्यज्ञानं ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कपर्दिनित्यादिनामानि शिवसहस्रनामव्याख्यायां व्याख्यास्ते ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ मीढुषेर्वर्षकाय ॥ ७७ ॥ मार्जालीयाय किराताय शुद्धदेहाय वा मार्जा
समंते जश्रवीर्यचममाद्यतवचानघ ॥ प्रीतस्तेहं महाबाहो पश्य मां भरतर्षभ ॥ ६९ ॥ ददामिते विशालाक्ष चक्षुःपूर्वऋषिर्भवान् ॥ विजेष्यसिरणेशत्रूनपिसर्वान्
दिवौकसः ॥ ७० ॥ प्रीत्या च ते हंदास्यामि यदस्मिन्निवारितं ॥ त्वंहि शक्तो मदीयं तदसंधारयितुं क्षणात् ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ततो देवं महादेवं गिरिशं शूल
पाणिनं ॥ ददर्श फाल्गुनस्तत्र सहदेव्या महाद्युतिं ॥ ७२ ॥ स जानुभ्यां महीं गत्वा शिरसा प्रणिपत्य च ॥ प्रसादयामास हरं पार्थः परपुरंजयः ॥ ७३ ॥ अर्जुन उ
वाच कपर्दिनः सर्वदेवेश भगने त्रनिपातन ॥ देवदेव महादेव नीलग्रीव जाटधर ॥ ७४ ॥ कारणानां च परमं जाने त्वां व्यंबकं विभुं ॥ देवानां च गतिं देवं त्वत्प्रसूत
मिदं जगत् ॥ ७५ ॥ अजेयस्त्वं त्रिभिर्लोकैः स देवा सुरमानुषैः ॥ शिवाय विष्णुरूपाय विष्णवे शिवरूपिणे ॥ ७६ ॥ दक्षयज्ञविनाशाय हरिरुद्राय वै नमः ॥ लला
टाक्षाय शर्वाय मीढुषे शूलपाणये ॥ ७७ ॥ पिनाकगोप्त्रे सूर्याय मार्जालीयाय वेधसे ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वभूतमहेश्वर ॥ ७८ ॥ गणेशं जगतः शंभुं लोककार
णकारणं ॥ प्रधानपुरुषातीतं परं सूक्ष्मतरं हरं ॥ ७९ ॥ व्यतिक्रमं मे भगवन् क्षंतुमर्हसि शंकर ॥ भगवन् दर्शनाकांक्षी प्राप्तोस्मीमं महागिरिं ॥ ८० ॥ दयितं तव देवेश
तापसालयमुत्तमं ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वलोकनमस्कृतं ॥ ८१ ॥ न मे स्यादपराधो यमहादेवा तिसाहसात् ॥ कृतो मया यमज्ञानाद्विमर्दाय स्वया सह ॥ शरणं
प्रतिपन्नाय तत्क्षमस्वाद्य शंकर ॥ ८२ ॥ वैशंपायन उवाच तमुवाच महातेजाः प्रहस्य वृषभध्वजः ॥ प्रगृह्य रुचिरं बाहुं क्षांतमित्येव फाल्गुनं ॥ ८३ ॥ परि
ष्वज्य च बाहुभ्यां प्रीतात्मा भगवान्हरः ॥ पुनः पार्थ सांत्व पूर्वमुवाच वृषभध्वजः ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कैरातपर्वणि महादेवस्तवे एकोनच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ देवदेव उवाच नरस्त्वं पूर्वदेहे वै नारायणसहायवान् ॥ बदर्या तप्तवानुग्रंतपो वर्षायुतान् बहून् ॥ १ ॥ त्वयि वा
परमं तेजो विष्णौ वा पुरुषोत्तमे ॥ युवाभ्यां पुरुषाभ्यां तेजसाधार्यते जगत् ॥ २ ॥ शक्राभिषेके सुमहद्भुजं लदनिःस्वनं ॥ प्रगृह्य दानवाः शस्तास्त्वयारुणेन
च प्रभो ॥ ३ ॥ तदेतदेव गांडीवंतव पार्थ करोचितं ॥ मायामास्थाय यद्वस्तं मया पुरुषसत्तम ॥ ४ ॥ तूणौ चाप्यक्षयौ भूयस्तव पार्थ यथोचितौ ॥ भविष्यति शरीरं च
नीरुजं कुरु नंदन ॥ ५ ॥ प्रीतिमानस्मि ते पार्थ भवान्सत्यपराक्रमः ॥ गृहाण वरमस्मत्तः कांक्षितं पुरुषोत्तम ॥ ६ ॥ लीयः स्मृतः शूद्रे बिडाले कायशोधने इति विश्वः ॥ ७८ ॥
॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इत्या० नै० भा० एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७४ ॥ नरस्त्वमिति ॥ १ ॥ २ ॥ शस्ताः मारिताः ॥ ३ ॥ त्वया पुरुष इति पाठे समं इत्यध्याहारः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥